

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РЖ III Н. 8. ФИЛАДЕЛФИЯ, ПА., СЕРПЕНЬ, 1946. ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., AUGUST, 1946. VOL. III No. 8

АКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

Дня 10 липня відбулось у Філадельфії зібрання ширшої управи Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, під проводом адвоката івана Панчука з Дітройту, в заступстві дра В. Галана, який відбуває тепер поїздки по таборах українських збігців в Європі.

На зібранні стверджено що жертвенність українського громадянства зросла в останніх двох місяцях, і що це допомогло скріпити акцію Комітету в Європі.

Комітет працює в напрямі масового переселення українських збігців з Європи до американських країн.

Др. Галан повідомив комітет що він з Лондону виїхав був до Парижа, де полагодив справу закупна дому Комітету, який мавби стати осередком допомоги для скитальців а також культурної праці українців у Франції.

З Парижа Др. Галан полетів до Риму. Дня 12 липня він був прийнятий на окремій приватній аудиєнції у Папи Пія XII який вислухав звіт про українських допомогових установ з Америки й Канади, та передав апостольське благословення українському народові, переслідуваній українській Церкві, й усім американським і канадським українцям які помагають своїм братам і сестрам на скитальщині в Європі.

МИРОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

Дня 29 липня зачалась у Парижі мiрoвa конференція, на якій є представники 21 об'єднаних націй що приймали участь у війні проти держав "осі"

Конференція скликана для вирішення про мiрoвi договори з Італією, Болгарією, Румунією й Фінляндією, які помагали Німеччині у війні, потриває з два місяці.

Закордонні міністри 4 великих держав зладили вже мiрoвi договори, а конференція має їх ще перевірити й припоручити зміни.

Нехай Бог благословить

Лист Преосв. Івана Бучка до ЗУА Доп. Комітету у Філадельфії повідомляє що Український Допомоговий Комітет в Римі одержав дотепер 10,000 дол., 50 пакунків з одягами і 2 скринь з обувом.

В сердечнім листі Преосв. Іван передає подяку й благословення усім і розказує про радість скитальців братів і сестер. При цьому зазначає ще раз, що деяку частину вашої грошової допомоги наш Комітет мусить віддати для деяких збігців що живуть у крайній нужді на терені Австрії.

А вже окреме зворушення можна було помітити на обличчях наших скитальців, вихованих під совітським режимом, бо вони не привикли до таких виявів християнської лю-

бови ані до виявів національної солідарності під Совітами, де панувала тяжка атмосфера ненависти, підозрінь, підюджувань, де й рідний брат міг легко виявитися Юдою, а рідна дитина — донощиком перед НКВД. Мушу Вам сказати, що не один українець, що дотепер навіть ховався зі своїм національним іменем, щоб не наражуватися на переслідування чи на несправедливе трактування, одержуючи дар від своїх братів з Америки, нараз відчував, як у нього виростають крила національної гідності й гордості. Він ріс духом, маючи те переконання що належить до Нації, яка має за океаном таке велике, християнське, національно свідоме й солідарне представництво"

КОНГРЕС ПРИВЕРТАЄ КОНТРОЛЮ ЦІН

Конференція сенату й палати послів вкінці погодилась 20 липня на компромісовий плян привернення контролю цін. Конференція заявила щоб продовжити ОПА (Офіс Адміністрації Цін) до червня, 1947. Новий плян є більш складний як попередній. Конференція згодилась привернути контроль ренту, без змін.

Контроля мяса, молочних продуктів, збіжжя, бавовняного насіння, фасолі соя, і харчів та корму з тих продуктів, має увійти в життя від 20 серпня, ліба що деконтрольна рада з трох рішить, що контролю цін малаб бути обновлена скоріше, або малаб бути покинута. Коли рада не ділає, контролю цін приходить автоматично.

Зараз після прийняття компромісового проекту конгресом і президентом Труманом контролю цін негайно входить в життя тільки на дріб, яйця, продукти харчів і корму з тих артикулів, а також на тютюнові продукти й газоліну на інші осливні вироби.

Президент Труман заявив що хоч з неохотою, але він підпише цей компромісовий прсект закону.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В ПРАЗІ ВРЯТОВАНИИ

Музей Національного Визволення України в Празі потерпів дуже багато через війну, але є можливість його відновити, якщо американські українці які помогли своїми жертвами його розбудувати, й цим разом дадуть грошову підмогу.

На загальних зборах членів Музею Н.В.У вибрано нову управу, яка просить в американських українців помочі.

Адреса Музею:
Ukrainske Museum, Praha XII, Chodska 22, Czechoslovakia.

ПАМ'ЯТНИК РОЗЕВЕЛТА В ЛОНДОНІ

На Гросвенор Сквер званий "Серце Америки в Лондоні" буде поставлений пам'ятник Френкліна Д. Розевелта, твір одного з найелавніших англійських різбарів, Сер Віліяма Ріда Діка.

СПОЖИТТЯ ПОМАРАНЧ

В 1893 американець пересічно з'їв лише 12 помаранч в році. Тепер рахують що пересічно споживає 125 помаранч річно, а знавці заповідають що в 1955 те число дійде до 200.

ВАТИКАН В ОБОРОНІ СВОБОДИ СЛОВА

Кореспондент Ассоційтед Пресс в телеграмі з Ватикану передає думки католицької Церкви про теперішню ситуацію в Європі.

Церковний достойник від імені Ватикану заявив йому, що на думку католицької Церкви світ вступає в один з найнебезпечніших періодів у 2,000 літ, і що Злучені Держави, з уваги на свої ідеали й віру є найсильнішою підпорою загроженої будови людської свободи.

Він сказав що католицька Церква є за свободу віри, думки, слова й преси, й що вона є проти совітської системи яка вороже ставиться до цих принципів. Він згадав теж що в Західній Україні совітська влада силою накидає народові злуку його церкви з російським православ'ям.

Вкінці додав достойник що Ватикан не дожидає нової світової війни в недалеких майбутнім, бо це булаб катастрофа.

Розв'язка, говорив він, лежить у покинненні таємності, підозрінь, а приверненні доброї волі.

КОШТИ ВОЄН

Воєнні кошти Америки від 1776 досягли велитенської суми — 414 біліонів доларів, або більше як все національне багатство Злучених Держав.

Колиб ту суму розділити між усі американські родини, то кожна з них малаб 8 тисяч дол. на дім, 1,200 дол. на автомобіль і ще 2 тисячі дол. в банку.

ЖІНКИ РОБІТНИЦІ

При кінці війни в серпні минулого року працювали в Америці 18,930,000 жінок, а 400.000 шукали праці.

Тепер 15,780,000 мають зайняття, а 510,000 шукають праці. В часі як 3,000,000 жінок страждали працю, 4,300,000 мужчин прийнято на роботи.

„НАШЕ ЖИТТЯ” СЛУЖИТЬ УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРІ, А ЧИМ ВИ ПРИСЛУЖИЛИСЯ ЙОМУ?

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Реданція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

За нові права для жінок

Жінки у Злучених Державах мають рівне право виборче, на підставі 19-ого амендменту (додатку) до Конституції який проголошено як обов'язуючий від 26 серпня, 1920.

Однак не зважаючи на рівне право виборче, жінки в Америці ще не мають усіх "рівних прав під законом". Це значить що у законах є ще вирізнявання на користь мужчин, а на некористь жінок.

Наприклад: Право посілости; Спадкові права; Розводні права; Зарібкові права і право справедливої конкуренції з мужчинами у тій самій праці; Посідати й контролювати свої зарібки; Право до всякої праці й ведення підприємств; Служби в судах, судах присяглих, урядових установах і на відповідальних становищах; Контрактні права, і загалом право участі в багатьох інших фазах життя.

Американські жіночі організації старались від ряду літ добути ті права. Їх заходами в сенаті у Вашингтоні ставлено проекти про відповідний конституційний додаток, і на протязі 23 років щороку піднімали справу в судейській комісії, аж 19 липня цього року проект перший раз прийшов перед повну палату сенату.

Резолюція одержала абсолютну більшість, 38 за, 35 проти, але не добула потрібної більшості двох третин, щоб її відіслати до палати послів. Аж тоді, й колиб також і палата послів прийняла її двома третинами голосів, резолюція сталаб проектом, амендменту, який пішовби потім до стейтів, і колиб три четверті стейтових соймів і сенатів його одобрили, він ставби додатком до Конституції Злучених Держав в три роки після цієї ратифікації.

Цим разом жінки ще програли, дарма що в 1942 обі політичні партії заявили за цей проект у своїх платформах, що піддержав його президент Труман, багато жіночих організацій, лідери усіх вір, і навіть сойм стейту Нью Йорк в однодушній резолюції.

Але жіночі організації заявляють що справа буде обновлена в новім Конгресі у січні 1947, й вони мають надію на перемогу у справі рівних прав для жінок.

Опозиція проти такого амендменту, на підставі що він скасувавби права у різних стейтах про окремі привілеї для жінок, не має оправдання, бо жінкам з рації материнства вони належаться.

Зрештою та опозиція є маловажна, і жіночі організації є певні що здобудуть ті права перед 1948 роком, коли то американське жіноцтво святкуватиме 100-ті роковини першої конвенції у справі рівних прав для жінок, яка відбулася в Сенека Фолс, Н. Й.

Американське жіноцтво здобувало й здобуває свої права при допомозі великої сили жіночих всекраєвих організацій, в яких на жаль українське жіноцтво не брало й не бере організовано жадної участі. Приналежності до американських жіночих організацій яка для нас як меншини є незвичайно важна, ми не оцінили не допильнували.

Створивши одну самостійну українську жіночу організацію Союз Українок Америки, ми не доложили усіх можливих старань щоб зробити її великою й могутною, а так і речником українських справ у тих колах, які як бачимо мають силу і впливи.

Жіночі всекраєві організації як напр. Американська Жіноча Рада, Федерація Жіночих Організацій, Ліга бізнесових і професійних жінок, Ліга жінок з університетською освітою, Ліга голосуючих жінок, і багато інших, є теж членами міжнародних жіночих організацій, які виводять важні соціальні й політичні справи на світову арену й добиваються прав для жінок усіх націй і держав.

І тут знову нас нема. Крім обмеженого членства Централі

НАЙЦІННІШІ ЗАПОРУКИ СВОБОДИ ЛЮДИНИ

У трох амендментах до Конституції Злучених Держав містяться найцінніші заповіді свободи людини. Ось вони:

I.
Конгрес не може ухвалювати закону у справі встановлення релігії, або заборони таку визнавати; або обмежити свободу слова або преси; або право народу спокійно збиратись, й просити уряд щоб направив кривди.

XV.

Право голосування громадян Злучених Держав не може бути заперечене або обмежене Злученими Державами або котрим будь із стейтів, задля раси, краски шкіри, або попереднього стау невільництва.

XIX.

Право голосування громадян Злучених Держав не може бути заперечене або обмежене Злученими Державами або котримбудь стейтом, з уваги на пол.

* * *

Ці три амендменти до конституції Злучених Держав за-поручують особисті й громадянські права людини.

Перший й основний додаток гарантує свободу слова, преси, зібрання й віри. Він був прийнятий у 1791 році.

П'ятнадцятий додаток що увійшов у життя 30 березня 1870 гарантує рівні виборчі права як для білих так і небілих громадян.

Дев'ятнадцятий додаток, що увійшов в життя 26 серпня 1920, гарантує виборче право для жінок.

Не лише батьки основники цієї нації, але й автор Чотирох Свобід, та архитекти Об'єднаних Націй погоджуються у принципі що політична демократія живе лише свободою своїх громадян говорити, друкувати, визнавати й організувати без перешкод. Ці права чути, читати, укладати публичну політику й змінити наш уряд, виразно висловлені у першій додатку до Конституції Злучених Держав.

Два другі подані вгорі амендменти забезпечують принцип

НА СМЕРТЬ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Світила зірка, та й за гору скрилась,
Пишалась гарна квітка, та й по-жовкла,
Співала пташка, та й навіки змовкла,
І в серці туга залишилась.

І серцеві не можна не боліти,
Дарма, що інші в небі зорі сяють,
Що інші ще в гаю пташки співають,
І процвітають інші квіти.

І будуть інші ще. Та серце знає,
Що вже тебе, душе висока, чи-ста,
Хороший квіте, зоре промени-ста,
Найкраща пташко, більш не-має.

І довго ще, як серце шдніметь-ся,
На крилах образів твоїх високо
Нераз блисне сльозою наше о-ко,
І болію крик з грудей озветься.

Защо недоля наша неблаганно
Кепкує так! Завіщо постать ми-ла
Тієї, що життя й красу твори-ла,
У небуття пішла так рано!
1913.

Володимир Самійленко.

РІДНИЙ КРАЙ

У всіх людей — одна святиня.
Куди не глянь, де не спитай, —
Радніша їм своя пустиня,
Ніж земський у чужині рай.
Микола Чернявський.

політичної свободи для всіх.

Це є основа нашої демократичної системи. Вони запевняють контролю через більшість при продовженні прав меншини опозиції.

Нема іншого принципу у писаних правах людини, щоб так гарантував усталення й упорядковану зміну.

Решта світу, переважно досі ще не демократичного, не лише потребує цих принципів у словах але теж і на практиці яку вони гарантують.

Вони є підставою для всякого поняття міжнародної демократії, спертої на законі.

США у Федерації жіночих організацій, ми не здобули ще місця в інших згаданих організаціях, просто тому що ні членством ні фондами не відповідаємо їхнім вимогам.

Може ця важна подія в сенаті у Вашингтоні пригадає нам наші обов'язки й поставить нам ясно втрати, які ми понесли через свою обмежену діяльність.

Не хочемо знову зживати слова "повинні", бо це вже ніякого враження не робить. Краще сказати мусимо подбати про поширення США, мусимо збільшити число відділів і членок у відділах, щоб наша організація мала силу й змогу заступати українські справи через всекраєві й міжнародні жіночі організації.

Часу багато вже втрачено, але ще не запізно взятися за діло тепер, зараз, сьогодні. Перед українками в Америці є добра нагода сповнити наше завдання для дочок наших тут і рідних наших за морем.

Л-ка.

ВІДЗВИХ СКИ- ТАЛЬЦІВ

В часопису "Вісті", двотижневик, який видає Український Допомоговий Комітет в Белгії, в числі з 15 червня ц. р. є цікава вступна стаття п. з. "Недоцінювані вартості", з якої із за браку місця подаємо тільки ви-няток, над яким наші читачі повинні серйозно подумати. (Редакція)

Із почуттям великої вдячності та з великими надіями слідкують нові емігранти за заходами старої української еміграції в північній і в південній Америці для врятування їх і оформлення в новому житті на чужині. Нема сумніву, що ці благородні заходи мати-муть успіх у світі і прогнані долею з рідних міст і сіл найдуть врешті "обітовані землі", де сядуть для мирної і корисної праці.

Популяризуючи справу втікачів у масі нашої старої еміграції в обох частинах Америки українські заокеанські діячі дещо за слабо — на нашу думку — підкреслюють вартість утікачів як живих носіїв великого національного капіталу, який буде врятований разом з ними.

Можна побоюватися, що старі емігранти в масі може не здають собі ясно справи з того, що не тільки тому йде ця акція, що треба рятувати кровних братів, бездольні, нещасливі жертви жакливі війни і повоєнних політичних рішень, поміж якими тисячі наших американців і канадійців віднайшли також свояків, навіть дуже близьких. Ця акція є не тільки актом милосердя, родинних звязків, національного сентименту і національної гідності. Ця акція впливає теж з розумних заложень, що втікачі, майбутні переселенці, несуть зі собою крім гарячого серця велику суму реальних і ідеальних вартостей.

Втікачі тепер матеріально бідні, бо втратили все особисте і родинне надбання. Але це не значить, щоб на них дивитись, як на армію жебраків, що потребують грошової і річевої підтримки (про це досі передусім турбуються з успіхом міжнар. чинники), а ще більше потребуватимуть її в майбутності.

Чимало справжніх і непересічних талантів скриває ця велика маса втікачів: учених, письменників, журналістів, композиторів, співаків, музиків, театральних артистів, педагогів, організаторів і т. активних співробітників великого культурного здвигу українського народу за останні роки! Те, що з ними врятувалось є змістом української національної культури і матеріалом для продов-

ВІСТІ ЦЕНТРАЛІ СУА

Вийшла з друку книжочка "Україна у творах її письменників", праця Софії Л. Русової. Видання Союзу Українок Америки. Всі відділи дістануть по кільканацять примірників, відповідно до числа їх членок, саме в часі коли зачнуть знову поважати збори. Просимо ці книжочки розпродати якнайскорше (ціна 50 ц.) і гроші прислати до Централі, щоб ми зчурги вислали їх дочці пок. Русової, згідно з її останньою волею.

Рівночасно, відділи дістануть **обіжник**, в організаційних справах.

Надзвичайні Збори Головної Управи СУА відбулися в Централі дня 29 червня ц. р. Приявні були: О. Лотоцька, голова; Павліна Панамаренко, Анна Бодак і Емілія Бохей, місто-голови; Катерина Ярош, рек. секр.; Ангела Банах, фін. секр.; Марія Бабяк, касерка; Іванна Бенцаль і Тетяна Костик, контрольорки; Олена Штогрин, пред. пресової секції; Клявдія Олесницька, пред. стипендіної-освітної секції; Аннетта Кмець, пред. секції звязків; Марія Григорець, пред. секції мистецтва; Юлія Маньовська, пред. статутово-резолуц. комісії. Неприявність оправдали: Юлія Ярема, почесна голова, Марія Сена, місто-голова і Марія Марусевич, контрольорка.

Збори радили над: пресою, українськими жіночими організаціями на еміграції, виданням творів Лесі Українки по англійськи, виданням інформаційних брошурок, звязками з жіночими американськими організаціями в Америці, та організаторкою СУА. Контрольна комісія здала фінансовий звіт за останніх 6 місяців. Звіт буде поданий в обіжнику.

В справі преси рішено що Редакційна Колегія має остатися. В її склад входять пані: Савеля Стечишин, Юлія Шустакевич, Клявдія Олесницька, Олена Лотоцька і Олена Штогрин. На проханя членок Го. Управи, п. Клявдія Олесницька згодилася писати вступні статті. Пані Люба Крушельницька дописуватиме з Парижа. Олена Лотоцька, відповідальна редакторка.

В справі українських жіночих організацій на еміграції, рішено держати з ними якнайтісніший контакт, але фінансово не можемо їм багато помогти бо відділи на такі цілі посилають до Централі дуже мало.

З виданням творів Лесі Українки по англійськи постановлено справи цілком не залишати, тільки заждати з остаточним рішенням до річних зборів. Приступити до видання інформаційних брошурок коли всі потрібні приготування будуть пороблені.

По довшій дискусії над звязками з жіночими американськими організаціями рішено звернутися обіжником до відділів, ширше пояснити їх важність і konieczність для СУА, та просити о фінансову піддержку, якої ця справа вимагає.

Остання конвенція у Філадельфії не вибрала нікого організаторкою СУА, але доручила новій Головній Управі іменувати її, коли буде вважати за потрібне. Для того ці збори Головної Управи СУА іменовали паню Анастасію Вагнер, організаторкою СУА.

Вкінці ухвалено вислати резолюції до: президента Трумана, пані Розевелтової і до Ф. Ла Гвардії, голови УНРРА.

жування її і дальшого розвитку. Вони — ці таланти — напевно перебіються крізь труднощі нового життя і зможуть продовжувати процес зростання нац. культури, хоч і на чужині. А чи треба говорити ще й про значення факту, що нова еміграція в своїй масі привезе зі собою живі традиції з рідних земель, звичаї, обичаї, спогади про недавно-минуле, подих рідних ланів і лісів. Чи треба згадувати про ту масу дітей і доросту, що підбудує згодом національне життя нашої еміграції в обох Америках?

Не бажаємо ні трохи зменшувати вартості сентименту в пропаганді доброго діла. Хочемо тільки підкреслити, що втікачі є власниками вартостей, які варто зазначувати і популяризувати, щоб про них довідався загал заокеанської еміграції, аби він знав і оцінював те, як треба.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬ- НИЙ КАЛЕНДАР

Серпень

- 1 988 Хрещення України
- 1 1913 Померла Леся Українка
- 2 1920—Помер закарпатський письменник Юрій Жаткович
- 2 1914 Вибухла світова війна
- 5 1911 Померла письменниця Ганна Барвінок (Кулішева)
- 8 1834 Нар. Осип Юрій Федькович
- 8 1819 Нар. письменник Пантелеймон Куліш
- 10 1907 Померла письменниця Марко Вовчок (Марія Маркович)
- 10 1867 Нар. письменник Осип Моковей
- 11 1925 Помер Осип Маковей
- 12 1925 Помер Володимир Самійленко
- 12 1678 Зруйновання Чигирину
- 13 1872 Помер письменник Антін Могилянський
- 14 1878 Нар. поет Василь Пачовський
- 15 1856 Нар. Іван Франко
- 17 1651 Чорна рада Богдана Хмельницького на Масловім Броді
- 18 1836 Нар. письменник Олександр Кописький
- 20 1843 Помер повістяр Григорій Квітка Основяненко
- 20 1921 Помер Адріян Каченко

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

†

Дня 3-го червня 1946 року по короткій недузї в 57 році життя упокоїлася Катерина Бугіль, членка 26 відділу Союзу Українок Америки в Гемтремк, де була першою касіеркою.

Покійна походила з села Підвисоке, пов. Бережани, Зах. Україна. Полишила в глибокім смутку мужа Миколу.

Покійна була працююча і жертвенна членка 26 відділу і її втрату ми всі відчуваємо. Похорон відбувся 6 червня з укр. кат. церкви в Гемтремк, Міш.

Членки з 26 відділу віддали Покійній останню прислугу й відпровалили тіло з прапорами на вічний спочивок.

Вічна їй Пам'ять!

†

Дня 29 травня 1946 року відійшла на вічний спочивок Ксеня Стахів, літ 53, членка 26 відділу Союзу Українок в Гемтремк, Міш.

Покійна походила з села Дідичів, пов. Камінка Струмилова, Зах. Україна. Бл. п. Ксеня оставила в глибокім смутку дальшу родину, бо свого мужа похоронила три місяці перед своєю смертю.

Членки 26 відділу СУА спочивають втрату діяльної членки, котра була активною і працюючою членкою та розуміла організаційну справу не жаліючи також ні гроша ні труду як на національні так і на організаційні справи.

Похорон покійної відбувся першого червня з укр. кат. церкви в Гемтремк, Міш., великим здвигом людей і членок 26 відділу і других організацій, що відпровалили Покійну на вічний спочивок. В. Й П.!

М. Васько, секр.

- 27 1015 Поляк поет Іван Валюк
- 28 1921 Розстріляно поета Григорія Чупринку
- 29 1868 Нар. письм. Людмила Старицька-Черняхівська
- 31 1919 Зеднані Армії здобувають Київ

Які ми егоїсти! Коли ми оповідаємо про себе, ми хочемо щоб нас уважно слухав увесь світ. Колиж хтось пише оповідання про своє горе, ми чуємо тільки тоді, коли нічим другим не зацікавлені й коли цим можна себе розважити.

Михайло Коцюбинський.

ЩО ВАРТИТИ Й ПЕКТИ

Паланички з наші

Зварену кашу вівсяну, ячмінну, гречану, коли нам лишилось від обіду, використаємо теж таким чином що додамо до неї яйце, присмажену на маслі цибулю, виробимо добре, витачаємо в булці паланички, усмажимо й подамо з підливою або до квасної вареної капусти з підливою.

ВІДОЗВА

УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ ДО УКРАЇНСЬКОГО ЗАГАЛУ В АМЕРИЦІ

Третій Конгрес Американських Українців, що недавно відбувся у Вашингтоні, радив над тим, яку нам повести працю у цьому повоєнному періоді, коли встановлюється новий лад у світі, а Україна далі в неволі, а її вірні діти далі гинуть по тюрмах; на заслання чи скитальщині.

На Конгресі мали делегати й делегатки нагоду почути ще раз про трагічну долю українського народу позбавленого не тільки свободи, але й людської гідності. Рівночасно вони теж почули, що український народ далі не піддається, але видає зі себе щораз нові героїські сили, що борються з ворогом на різних ладах, на різних ділянках і територіях, як боролись їх славні попередники.

Ми, американські українці, гордимся тою героїчною боротьбою України бо це є боротьба за такі ідеали, які ціняться дуже високо також у американського народу. Тому ми певні, що прийде час, що понад чвертьвіковий опір українського народу терором, враз героїською боротьбою з нацистським окупантом, буде вискоєнний також і Америкою, як вона писатиме правдиву історію боротьби демократичного світа з варварством тоталітаризму.

Маючи це на увазі 3-тій Конгресі Американських Українців наложив на вибраний новий уряд обов'язок поширення й поглиблення акції оборони України та її права на вільне і самостійне життя. Він теж заявився якнайбільшою допомогою українським жертвам війни та за негайне скріплення оборони українських скитальців в Європі. Та ці обов'язки зможе У.К.К. виконати тільки при допомозі усього нашого загалу. У своєму центрі буде він тільки тоді сильний, коли буде опертий на сильні організації на місцях що будуть попірати його працю морально й матеріально.

Делегати що прибули на Третій Конгрес з усіх сторін Америки, домагалися від Українського Конгресового Комітету більшої активності, а також і цього, щоб закладати по місцевостях відділи У.К. Комітету. Ці справи були предметом нарад на перших зборах ексекютиви У.К.К., що відбулися 15-го червня ц. р. На них вирішено:

1. Якщо у якій місцевості є Об'єднаний Комітет, то він повинен одночасно стати відділом Українського Конгресового Комітету. Всі місцеві організації, що входять в склад Об'єднано-

го Комітету мають передати до ексекютиви цього Комітету вкладку (десять центів річно за кожного свого члена, але не менше як 5 дол. за ціле товариство), а вона має вислати ці вкладки до централі Українського Конгресового Комітету.

2. Якщо в яких місцевостях нема Об'єднаного Комітету, хай тоді місцеві організації порозуміються і створять спільно відділ Українського Конгресового Комітету. А якщо не можливо створити такого відділу з усіх місцевих організацій, так хай його створять ті організації, що прийшли в тій справі до порозуміння.

3. Кожний голова Об'єднаного Комітету, що став Відділом Українського Конгресового Комітету є одночасно членом Дорадчої Ради Українського Конгресового Комітету.

На наступний зїзд Українського Конгресового Комітету матимуть право вислати делегатів тільки відділи У.К.К., і то тільки ті, що платили свої вкладки.

Такі бажання передав нам Третій Конгрес Американських Українців до виконання з тим, що у цьому повинні нам допомогти на місцях у першу чергу ті громадяни і громадянки, що були на Конгресі делегатами й делегатками. Як це переведемо то тим окріпимо наші сили, потрібні на політичну та інформативну працю, яку треба продовжати. Нам треба обов'язково видавати далі наш кварталник "Юкрейніен Квотерлі" та старатися його ще поліпшити та збільшити, а це отримане не тільки з великими трудами, але й зі значними коштами. Нам треба приготувати матеріали про Україну та українську справу, що їх треба предложити Мировій Конференції, чи тим міжнародним зібранням і нарадам, що відбуваються заходами Організації Об'єднаних Держав. Це останнє тепер особливо важне, коли мати на увазі сумну долю українських скитальців в Європі та непевне й грізне завтра, що їх жде.

Ось ті зобов'язання ми повинні й мусимо виконати. І то всі разом: кожен і кожна свою частку. Так повинно бути в централі У.К. Комітету, як і на місцях. Там на рідних землях ллється кров борців і мучеників. На Сибірі чи на скитальщині караються найкращі сини і доньки українського народу. Ворог нищить українську культуру, українську церкву, українську віру. А ми нині в світі самотні, на яких покладають наші рідні таку надію, що

Марко Вовчок

(* 1834 † 10 серпня, 1907)

Смерть царя Миколи I (1855) звільнила дещо в Росії кайдани деспотизму. І на Україні бачимо живіші прояви літературного та національного руху, особливо в Києві, Полтаві, Харкові й Чернигові.

В 1861 почав виходити літературно-науковий місячник "Основа", присвячений виключно українським справам. В "Основі" поміщували свої писання, Шевченко, Куліш, Костомарів, Глібів, Кониський, Стороженко, Ганна Барвінок, (жінка Куліша), Руданський, Данила Мордовець, Анатоль Свидницький, Чубинський, Марко Вовчок і інші. На жаль "Основа" по двох роках існування упала.

В тому теж часі українці, яких згідливо називали польські аристократи й московські публіцисти "хлопоманами", закладали народні школи т. зв. недільні, й видавали книжочки для народних потреб які звали "метеликами". В "метеликах" містилися вибір найкращих творів українських письменників, в першій мірі Шевченка, Куліша та Марка Вовчка.

І так великий розголос в українській літературі шістдесятих років минулого століття добули собі писання Марка Вовчка.

Марко Вовчок це письменське ім'я Марії з Віленських Марковички, яка була неукраїнського походження, і в Орлі вийшла заміж за Опанаса Марковича, що був тоді там на заслання за приналежність до Кирило-Методіївського Брацтва.

Під його впливом Марія полюбила українську мову, а проживаючи з мужем на Україні (в Києві, Чернигові й Немирові) вона вслухувалася залюбки в гомін української мови, вчила її пильно з народних пісень, переказів та оповідань й опанувала її так гарно, як мало котрий з наших письменників. "Випила вона — казав Куліш — весь сок і запах українських цвітів" тому й не диво, що красою своєї мови очарувала навіть Шевченка.

В 1858 появилася заходами Куліша перша книжка Марка

на вільній землі принаймні підніmemo голос в обороні тих мучеників і борців.

Так і піднімим той голос. Спільно, сильно та під проводом Українського Конгресового Комітету Америки, якому наш зорганізований загал поручив акцію в його імені вести.

За Ексекютиву Українського Конгресового Комітету:

Стелан Шумейко, голова
Ева Піддубчишин, секр.

Вовчка "Народні Оповідання", що зготовили їй невмиручу славу.

В своїх оповіданнях Марковичка піднесла голосний клич проти кріпачього поневолення, малюючи гірку долю кріпаків та погані привички панів. Великий московський письменник Тургенєв переклав їх на московську мову, а сам Шевченко що познайомився з авторкою по повороті з заслання, в поезії "Марку Вовчку" назвав її "кротким пророком і обличителем жестоких людей неситих"

Одним із найкращих оповідань Марка Вовчка є "Інститутка", в якому авторка ввійшла глибоко в суть кріпачього і дала ясний образ безправ'я й насилья панів над нещасними кріпачками. Її оповідання це грімкий голос протесту проти поневолення людини.

Дуже яркий малюнок кріпачього пекла і лихоліття дають її оповідання "Козачка", "Ледашниця", "Викуп" "Горпина".

В оповіданні "Два сини" докторка Марко Вовчок іншою сучасною суспільною рани, салдаччини. Ціле прегарне, з психологічного боку дуже замітне оповідання, має на ціллі виказати, як бездушне салдацьке життя нівечить фізичні та вбиває духові сили людини.

В оповіданні "Сестра" малює авторка посвяту жінки, а високий приклад посвяти для ідеї дає Морковичка в оповіданні "Маруся"

Оповідання Марка Вовчка мають велику стійність ідейну й артистичну. Яркими реальни-

(Продовження на Стороні 8-ій)

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ— 151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

Welcome Pause Before the Next Plunge

Vacation days! These are the hilarious or the restful moments when tired minds and bodies seek renewal for the arduous months ahead. Vacation, a short pause — for some the first pause in years — to turn our backs and close our minds for a tiny space of time, on our ever-present struggle with personal problems, big and small; on our harrowing awareness of whole problems, on time clocks and train schedules, on deadlines and on the cares and concerns of everyday life.

For a tiny space of time one may purchase, in varying measures, an existence where care and concern may not intrude, where peace, fun, frolic and sheer joy in living hold sway. New faces, new scenes, new ways of enjoying life — all crammed into a few short days. All acting as balm to work-weary minds. All serving to rediscover the human being in these harried bipeds with alarm clocks in their heads, that we have become.

Some feel human again and filled with "the milk of human kindness after the quiet thrill of gazing at the green and blue and silver vastness of wooded mountains and lakes. Some think that only the brittle glitter of a whirl at a "fashionable" mountain or seaside resort will provide the only effective antidote against the fatigue of coming winter activities. Some persons find their "finer basic selves" after a stretch of living close to the teeming opulence of our American farms. Some find new peace and inspiration in visits to shrines of art and music. Others swear that only a spell of fishing or camping "away from it all" will make them lose their bearishness. It is certainly simple in these United States to find whatever type of quiet beauty or exciting action that will act either as panacea to a troubled soul or provide invigorating exhilaration to a bored one.

North, East, South or West, no matter where you go there will come a moment, to the fortunately aware ones, when God seems to smile, tap you on the shoulder and say "See, isn't this a wonderful world?" — and you are filled with peace and contentment and renewed courage and feel you can "lick your weight in wild-cats."

The moment may come at any time — when you are fishing in the icy turbulence of a shadow-dappled mountain stream; when you are paddling your canoe down the silvery moon's path on a soft night; when you stand transfixed by the riotous changing colors of a sunset; when you realize your humble smallness before the vastness of sky and lashing sea at the shore; when a bit of poetic verse strikes a responsive chord that invokes a pleased feeling; when you hear birds trilling your attention to the quiet splendor of the rising sun; when you watch a tiny child discover for himself the satisfying cool wetness of a country stream; when after traversing miles and miles of lonely roads you suddenly catch a reassuring glimpse of a church steeple — you never know when the moment will come. But you recognize it when it reveals itself. It is just the moment when one renews his faith in God and fellow man. Then the peace and enjoyment of your holiday seems doubled and you wish it need not end.

And it need not end, if you can look forward to our Ukrainian winter activities, where fun and frolic and peace and beauty and joy in work are in the offing. There are the Youth Rallies, beginning with the one at Hartford, Conn., over Labor Day; there are our choir rehearsals, our festivals and concerts and forums and exhibits. There are the benefit dances and benefit bazaars. The sense of God's nearness too is always there — especially when we look ahead to hearing our choirs sing His praises in church and at concerts.

Our next winter's Ukrainian activities may all be held on behalf of some serious, worthy and vitally necessary cause, like raising funds for Ukrainian war orphans, building new and much-needed Ukrainian schools or raising funds for scholarships. Nevertheless we participants will always extract a satisfying amount of endless fun and frolic from these affairs — past performances attest to that. So in gratitude for our opportunity to practice our kind of liberty, our kind of happy living — which is the American way — we Ukrainians pay with a little cooperation and receive in return satisfaction, peace and fun.

"Truth is generally the best vindication against slander."

Abraham Lincoln.

Reason often makes mistakes, but conscience never does.

Josh Billings.

UNDERGRADUATES SHOULD ORGANIZE

By SOPHIE DEMYDCHUK

An address given at the Youth Forum held in conjunction with the Seventh Convention of the "Soyuz Ukrainok" at Philadelphia, Pa.,

My subject is one which has long been a favorite topic for discussion. Let me begin by saying that today education is not the privilege of the few; it is the opportunity of the many. Had it not been for this, there would be no Ukrainian American university youth, as the Ukrainians in America belong to neither to the aristocracy nor to the wealthy. It was with the practice of democracy that education for the masses began.

Students Many in Number

Because of this a high percentage of American youth of Ukrainian descent helps comprise the student bodies of American colleges and universities across the nation. These students are scattered, few knowing of the existence of the others. They may be of all different physical and personality types; their interests may vary, but they all have one common tie that binds them — that is their Ukrainian heritage. Perhaps this is their only bond, but it is a strong one, and one that cannot be broken. Isn't this one bond enough to organize our youth?

I have stated our goal — organization. First, let us briefly define organization. "Organization is the form of every human association for the attainment of a common purpose." Organization is as old as human society itself. Primitive men felt both the urge and the necessity to band together, for besides the social advantages, they knew then, as now, that no man strives best alone, and that in their battle with life they could not stand alone.

Today, there are many more rewards to be reaped from organization. What are these benefits to our country? What are the rewards to be gotten by the individual member, and by Ukrainian Americans in general?

First, let us take the benefits of such an organization to our country. America has been called a vast "melting pot." Into it come people of all nations, with every kind of culture, and speaking many different languages. American culture has elements of several different cultures, and can be further enriched by passing on to it the finer aspects of Ukrainian culture.

Today's youth will shape America's future. The job of steering America through what may be its most difficult period will be largely in the hands of the young university people. The burden will fall on their shoulders. This brings us to the question of how organization would help youth to meet these problems, and how it would equip youth to adjust itself.

Drawing Cultural Nourishment From the Past

There is a tendency on the part of

the young people to drift away from the language, customs and traditions of their fathers. The young people attempt to assimilate themselves into the dominant culture, and consider their ancestral heritage as being either foreign or old-fashioned. They seem to forget that their present culture is based on the knowledge and experience handed down to them by past generations of all countries. Take, for example, a subject like mathematics, which is both practical and academic. The fresh substance of mathematics was first sampled by the Egyptians, Phoenicians and the Babylonians. It was later elaborated on by the Greeks and the Hindus, and, in Christian times, further theories were formulated by Copernicus, Tartaglia, Descartes, Leibnitz and others. These names alone give us an insight into how many countries produced these men. And yet the young people call the cultures of their fathers "foreign," although we see that it is natural and possible for every people to draw cultural nourishment from its past.

In organizing, the youth would learn about its cultural heritage. A good organization, founded on the principles of truth and democracy, is inseparable from the education of youth. It brings together people with a common purpose and unites them in striving for some higher goal. An organization teaches young people to cooperate; it develops initiative, resourcefulness and self-reliance; it gives them practical experience in the actual workings of democracy and democratic organization; it brings practical help to young people, and all in all, helps to inculcate in them the fundamentals of good citizenship.

This brings us to the third advantage of this organization: namely, benefit to be derived from it by Ukrainians and Ukrainian Americans in general. Everything we do here in America is somehow connected with our kinsmen in Europe. We all know of their sad plight. The existing Ukrainian associations have appealed time and again to our legislators in Washington to lend them a helping hand. It stands to reason that no one individual can do anything about the situation. If there is anybody who can aid our kinsmen it is our Ukrainian American youth, the citizens and leaders of tomorrow, who can do so by organization.

I don't want to lead anyone to believe, however, that this would be the first organization of its kind. Formerly there were in existence the Ukrainian University Society, and the Ukrainian Circle, a Sociological group at New York University. But we no longer hear of these associations, which gives us the impression that they have ceased to function.

(Continued on page 6)

UNDERGRADUATES SHOULD ORGANIZE

(Continued from Page 5)

Who Is to Start the Organization

The next question that arises is: who to start this organization? Youth needs help to "start the ball rolling," and this help would have to come from existing Ukrainian associations. Guidance and encouragement are required. Since there is a majority of women among these students, it seems logical that a women's organization could take the initiative and make great advances, with the voluntary cooperation of other Ukrainian groups.

Furthermore, how is this organization to be established? I should like to suggest a plan, which, as yet, is in its embryonic stage. It requires essential details and much elaboration. Roughly, it is this: First, a survey must be made of American youth of Ukrainian extraction who are students at various colleges and universities. In this plan, I feel sure that every Ukrainian newspaper would be willing to cooperate. This survey could be answered by the students themselves, or if no newspapers are available to them by their parents. In this way, we could find out the total number of undergraduates in all the colleges, and the number in each of the institutions. After ascertaining this, the next thing to do would be to attempt to establish one association at the university which has the largest representation of Ukrainian American students.

A representative could be sent to this school to be on hand if the young people should need assistance. After the creation of a main branch, subsidiary branches could be established at other colleges where there are enough students.

This organization should be one to appeal to youth, and the older generation must have the psychology of youth in mind when offering assistance. Youth doesn't want an association which is primarily political, or primarily cultural. It wants an organization with several integrated aspects. Besides the cultural phase, there should also be opportunities for social gatherings and for sports. These things together help to build a sound mind and a sound body.

Situations to Avoid

There are, however, situations to be careful of and to avoid. For example, the youth itself must be perseverant. It must remember to go through with what it has started, and not to slacken in its efforts. Secondly, any group must be careful in working out the goal toward which its work is concentrated. There is always the danger of setting up a goal and then failing to see that it must be changed as new conditions and new information alter the situation.

The organization must avoid being one which meets in order to pass the time with the excuse of being literary or political. It should be one which is really trying to attain a better grasp on current problems so as to lead to intelligent action.

I have stated some facts about Ukrainian American university youth. I have tried to show that there is a need for them to form an organization, to

Константина Малицька

ПРО ЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ПРЕСИ

(Докінчення)

Дехто думав навіть що таке обговорювання жіночих справ у найповажнішій українській газеті покищо може й корисніше, як видавання власного органу. Бо коли при власному видавництві, крім різних технічних і матеріальних труднощів треба поборювати ще й упередження, недовірчивість і дуже поволі зеднувати собі популярність, то тут відразу маємо змогу дати наш "Жіночий Вістник" в руки тисячам передплатників, не тільки жінок але й мужчин, і таким чином виховувати і добувати для нашої справи якнайширші кола громадянства.

Воно те все може й правда — але Союз Українок розумів що коли він має стати справжньою федерацією усього жіноцтва в краю, як має бути регулятором його діяльності на усіх полях громадянського життя, й навязати зносини з міжнародним жіноцтвом, щоб рівномірно з ним йти та здобувати права жінці-громадянки, — та одна сторінка раз на тиждень в чужім часописі не може нас задоволити.

І треба взяти під увагу ще й те, що нам хотілося б висказати не раз по ширості у справах не чисто феміністичних або культурно-освітних, але й у справах політики наших провідників, у справах загальногромадянських, а в комирнім у партійнім часописі, не вільно нам це зробити. Мусимо числитися з власником, як він числиться з опінією своїх передплатників, що іноді бувають дуже дразливі на деякі питання, й готові з цього приводу покинути часопис; якщо він порушить такі kwestії хочби тільки у жіночому додаткові.

Розваживши те все, вже на нарадах у грудні 1921, (після розв'язання всеукраїнського жіночого конгресу) висказалися жінки за свою самостійну газету й на ту ціль зачали навіть

benefit themselves as well as to preserve their Ukrainian heritage.

In addressing the older generation, I'd like to say that up till now, Ukrainian parents have been complaining that their children have drifted away from their culture. Of course they have, and they're going to continue to drift away, unless you give them some incentive to stay in their own group.

And now, I want to appeal to the young people to think about forming such an organization, and to work at it, for no matter how hard we strive alone, we always realize ultimately that only in organization there is strength.

напливати жертви з краю. Основніше передискутовано ту справу на зїзді делегаток Союзу Українок в 1923, де тодішня голова Константина Малицька виголосила окремий реферат, а збори ухвалили відповідні резолюції.

Всі вони стягались до таких побажань: За всяку ціну **мусимо подбати про власний часопис**, який надаваби напям вихованні нашого жіноцтва й усього громадянства. Тому що готових фондів на видавництво Союз Українок не мав, порішено придбати фінансову підвалину через беззворотні уділи членів і жіночих товариств, що входили у зв'язок Союзу Українок і поширити часопис на Волинь, Холмщину, Підлясся й поміж нашою еміграцією за кордоном і за океаном. Часопис мав бути безпартійний, а призначений для інтелігентного жіноцтва, щоб перше його зорганізувати до праці для себе й для других.

Попри часопис для інтелігенток мав Союз Українок подбати також про видавництво для робітничого жіноцтва й селянок що популяризувалаб між ними найважливіші справи із загальногромадянського й спеціально жіночого світу, щоб таким опособом наша преса обняла всі кола українського жіноцтва, споїла їх в одну силу, свідому своїх прав і завдань що змагає все вперед до кращого.

Виконанням усіх ухвал мав зайнятись вибраний на зїзді пресовий комітет. Але слушно сказав десь Ібзен: "Як хоче чорт розбити якесь добре діло, зав'язує комітет" Так воно й тут вийшло. Комітет зав'язав, члени його — самі чільніші одиниці — сходились і радили,

та справи видавництва не рушили вперед. І показалося — як вже не раз у подібних випадках — що приватна ініціатива іноді скоріше доходить до цілі як збірна. Цим разом ідея вийшла з Коломиї, а виконавцем її стала наша письменниця Олена Кисілевська, яка тепер під власним прапором розпочала жіноче видавництво.

У серпні 1925 появилася її заходом "**Жіноча Доля**" щомісячний часопис для українських жінок. Часопис відразу добув собі симпатії й поважну марку в широких колах не тільки жіноцтва але й цілого громадянства. Головною метою поставила собі "Жіноча Доля" організувати й виховувати селянок, а попри те подавати інтелігенткам матеріал, як вони ту організацію по селах мають вести. Редакція зуміла притягнути до співробітництва найвизначніших наших культурних робітниць, ось хочби згадати І. Блажкевичеву, С. Кабаровську, А. Кордубову, І. Луневу й других. Впроваджено ще одну повість — досі у нас не практиковану — відділ американсько-канадський. Ціль його навязати взаємини з нашими емігрантками за морем, познайомити наше жіноцтво з тамошніми звичаями, а передівсім з бадьорим підемчивим духом нового світу, а з другого боку пригадати емігранткам рідний край та заінтересувати його долею. Стало зразу видно з листів що те заінтересування було розбуджене, і міст еднання дочок одної нації через океан перекинутий.

Одночасно із "Жіночою Долею", а навіть троха скоріше бо у червні, 1925, появилася у Львові другий жіночий журнал, місячник "**Нова Хата**". Під фірмою кооперативи "Українське Народне Мистецтво" видає його гурток молодих українок, з метою — як самі писали — знайомити своїх читачок з модами й справами домашнього господарства. Попри доволі

(Продовження на Строні 8-ій)

Ті що започаткували видавництво "Жіноча Доля". Редакційно-видавничий комітет "Ж. Д.": Настя Микитчук, Марія Ставнича, (відповідальна редакторка), Олена Кисілевська (начальна редакторка),

Марія Дороцька (секретарка). Члени Жіночого Клуба в Коломиї, що започаткували видавництво: Марія Мельник, Олена Витвицька, Марія Кічура, Наталя Чайковська і Наталя Шипайло.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

НЮ ЙОРК СИТІ, Н. Й.

Тов. Жіноча Поміч, відділ 3 СУА. в Нью Йорку, на місячних зборах 8 червня, ухвалило дати з каси \$200.00 на спровадження одної сироти з Європи. На лісту для скитальців зложили членки по \$5.00: Анна Андрусяк, Текля Дякович, Марія Гаврилович, Катерина Гнатяк; по \$3.00: Паця Свитака, Анастасія Хархан, Марія Павх, Текля Данилик; по \$2.00: Магдаліна Слєбодян, Анна Поснак, Ольга Шуст, Текля Колодій, Анна Либа; по \$1.00: Юлія Павлусевич, Катерина Крупник, Тереса Дмитрів, Марія Шевчук, Марія Баран, разом \$47.00.

Дня 29 червня товариство улядило чайний вечір з якого прийшло \$15.00. З того уділено на школу при церкві св. Юрія \$5.00, а \$10.00 на скитальців. І так до Злуч. Укр. Америк. Допомогового Комітету у Філадельфії вислано \$57.00.

Ева Кобзар, секретарка.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Після місячних зборів тов. ім. О. Басараб, 46 відділу СУА у Філадельфії, членки зійшлися на несподівану гостину, уладжену деякими членками, в честь єанства Емілія і Антоніні Кульчицьких, з нагоди їх 25-літнього ювілею.

Пані Кульчицька, від кількох років секретарка 46 відділу СУА є також членкою секції звязків, а перед конвенцією була членкою пресової секції при Головній Управі СУА. Її щирі працю оцінили членки бо громадно зійшлися на це родинне

свято п-ва Кульчицьких.

Пан Кульчицький є щирим прихильником 46 відділу й цілої організації СУА.

При гарній забаві привяні зложили 37 дол., які розділено: На Сиротинець СС. Василянок у Філадельфії, 20 дол.; на церкву св. Николая 10 дол.; на "Наше Життя" 7 дол.

Привяна членка.

НЮ ЙОРК СИТІ, Н. Й.

Жіноча Секція Українського Демократичного Клубу, від. 4 СУА в Нью Йорку, відбула передвакаційні збори, на яких намічено плян праці в новому сезоні, в ділянці організаційній, льокальній і спровадження сиріт з Європи.

На пропозицію п. Корнат, голови Клубу, щоб зробити ще чайний вечір на якусь ціль, секретарка поставила а п-ні Бенцаль піддержала внесок, щоб дохід з того вечора дати на Пресовий Фонд „Нашого Життя”, та обіцяли принести печиво.

На вечерок прийшло мало людей, бо дощ перешкодив, але ті, що були зібрали між собою \$10.00 які й передано п-ні Бенцаль, щоб завезла до Централі СУА. де вона вибиралась на контролю книжок.

Хоч маленький це дар на таку цінну газету як „Наше Життя” але Бог допоможе нам ще нераз причинитись до так важної для нас ціллі. Бажаєм як найкращого розвою нашій газеті.

Марія Ленчук, писарка

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Голос читачки

Часопис "Наше Життя" який я недавно зачала передплачувати мені дуже подобається, і я тільки дуже жалую що вже давніше його не читала.

Моя маленька заввага, а саме, щоб в англійській частині подавати кожний раз хоч один припис української страви чи печива. Багато молодих господинь що не мали нагоди за дівування навчитися варити українських страв, тепер нераз хотілиб щось прилагодити, але не знають як. А по українськи багато з них таки не вміє читати. Зробіте тим нашим молодим господиням велику прислугу.

При нагоді посилаю 3 нові передплати на "Наше Життя", й бажаю якнайкращого успіху.

Марія Процай.

ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ ЖЕРТ-ВУЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Савеля Стечишин

Шануймо свою культуру

Найбільшим чинником, що об'єднує народ це спільна культура. Навіть расове походження не є таким важним, бо є відомі випадки в історії, що один і той самий народ поділився через витворення двох окремих культур.

Культура це є збір всієї духовної творчості народу. У зміст культури входить в першій мірі мова і займає найважливіше місце, тому що мовою вся творчість висловлюється. Далше у зміст культури входять пісні, народна словесність та письменство, що виявляє народний світогляд. Культура це є також звичаї побутові, святочні, спільне пережиття, перекази й традиції. Релігійний обряд є частиною культури. До культури належить і народне мистецтво як музика, малярство, будівництво, різбарство, вишивки, ткацтво, писанки та всякі народні ручні вироби.

Між тими всіма проявами культури мова стоїть на першій місці. Без мови тяжко собі уявити народ, або його духову творчість.

З мовою близько звязані пісні та устна словесність. Перші висловлюють вражіння й настрої душевні, а то оспівують життя народу, а народна словесність виявляє народну філософію й погляд на життя. Письменство взагалі має велике культурне значення, бо по ній судиться розвій та вартість народу.

Культура надає народові певну якість і тим самим вона має для нації першорядне значення. Каже Масарик, що як успіх одиниці в життю залежить від її якості, так від культури і від її типу та висоти залежить доля нації.

Культура дає народові однаковий зміст в духовім житті. Коли народ має одні й ті самі духові та есте ичні поняття, коли має ті самі побутові й святочні звичаї, ті самі традиції і порозумівається одною й тою самою мовою, то це вже дає народові стільки спільних прикмет, що вистарчає, щоб той народ тримався разом. Вся та спільність дає оправдання на окреме, вільне і самостійне життя.

Знавці культур твердять, що українці створили собі цілком самостійну й окрему від своїх сусідів культуру так на матеріяльному полі, як і на духовому, та що українська культура є безпорівняннн вища від етнольогічної культури москалів, поляків, білоросів та румунів. Вона несвідомо відіграла в нашій історії ролю збереження нашої нації. Вся пережила до-

лю і недолю та вийшла чиста як сльоза і багата як весна.

Був час, коли українська культура ширилася в Москві, поки московщина не піднеслася. На українській культурі Москва себе будувала, а двигнувшись гірку відплату українцям за те дала. Був час, що Польща панувала над західними землями з перервами через яких 600 літ. Помимо ворожих впливів Москви та Польщі український народ не засимілювався лише тому, що мав свою власну й окрему культуру, яка різнилася від культур ворогів і чужої культури до себе не допускала.

Для українців, наша культура була найбільшим об'єднуючим чинником. Та й на дальше мусимо змагати до того, щоб вона стала в нас свідомим національним чинником. Ми мусимо поставити справу національної культури на таке становища, щоб ми її свідомо берегли, своїм нащадкам передавали і старалися нею заповнити душі молодого покоління. Ми мусимо бути свідомі того, що як ми самі цього не зробимо, то душі нашого молодого покоління заповнить чужа культура, а як таке станеться, то ми в боротьбі за окреме життя пропали. Коли ми так освідомимо собі справу рідної культури, тоді не будуть страшні вороги, які покищо над нашими землями запанували. Ми можемо завсіди числити на те, що деб українці не знайшлися то їхня культура їх збереже.

Для своєї власної чести й поваги ми повинні додати всіх старань, щоб продовжати свою культурну роботу в цій новоприбраній батьківщині. Способи для плекання рідної культури є різні. Та найважливіший з тих способів це домашнє виховання. Перше оточення дитини це дім. Перші вражіння дитина вносить з дому. Ті перші вражіння лишаються в дитині підставою на ціле життя. Коли з ранної молодости дитина буде розвиватися на ґрунті рідної культури, то в пізнішій житті у такої дитини буде певна і тривка опора для цілого народу. Тому що в цілім процесі людського життя дитячий вік є найважливіший, на дім і на жінку припадає та велика місія плекати рідну культуру та стояти на її сторожі. Весь порядок домашнього життя є під наглядом жінки. Коли чоловік іде до роботи, то жінка лишається дома з дітьми. Вона має найбільше нагоди виховати діти, так, щоб їх душі були заповнені українським змістом.

(Дальше буде.)

ПЕРЕДПЛАТИ ПРИСЛАЛИ

За липень, 1946

Іванна Бенцаль, Бронкс, Н. Й.	8
Олена Штогрин, Філадельфія	6
Тетяна Мельничук, Джемейна, Н. Й.	4
Анна Гнатюк, Елізабет, Н. Дж.	4
Марія Васько, Гемтремк, Міш.	3
Марія Процай, Міннеаполіс, Мінн.	3
Анастасія Біловус, Детройт, Міш.	2
Марія Прокопович, Гемтремк, Міш.	2
Анна Бойко, Філадельфія	2
Аннета Л. Кмець, Йонкерс	2
Катерина Чемерис, Філадельфія	2
По 1 передплаті: Марія Ясінська, Детройт, Анас. Рудакевич, Ірина Гарнавська, Ірина Волянська, Анна Снітинська і Софія Василенко, Філадельфія; Марія Шевчук, Бріджпорт, Анна Каськів, Раксбери, Масс., Олена Мудрик, Анна Шарко, Стефанія Круг і К. Мортон, Бруклін, Ольга Павлова, Катерина Джорджія, Марія Марусевич і Е. Гришко, Нью Йорк Ситі, Марія Бакуменко, Бронкс, П. Кульчицька, Лічтерст, Н. Й., Клявдія Білонь, Вунсагет, Р. А., Пелятія Хама, Мейшелвуд, Н. Дж., М. Тама, Честер, А. Перзан, Кліфтон Гайтс, Па. Разом 60 передплат.	

ШЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

Пресовий фонд	
Відділ 4, Нью Йорк Ситі	10.00 дол.
Відділ 46, Філадельфія, збірка	7 дол.
Катерина Дуда, Філадельфія	2 дол.
Річна вкладка:	
Відділ 8, Бронкс	20 дол.

КОНВЕНЦІЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Від 18-21 червня б. р. відбувалась у Філадельфії 21-ша, а після війни Перша Краєва Конвенція Амер. Чер. Хреста. Сім тисяч делегатів з усіх закутин Америки брали активну участь в тій Конвенції, в тому три тисячі від Молодечих Відділів. Були на цій Конвенції представники майже всіх демо-

ПРО ЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ПРЕСИ

(Продовження зі Сторони 6-ої)

скупі відомості з ділянки господарства, і пребагатий відділ мод, часопис подавав також зразки народнього мистецтва.

Та хоч було вже два жіночі журнали, хоч місячник "Жіноча Доля" добре редагований і відповідав вповні своєму завданню йти на село й організувати селянські маси — ухвала жіночого зїзду з 1923 про видання свого часопису ждала ще таки здійснення, в такому виді й змісті як це було постановлено на зборах Союзу Українок.

Аж 1 січня, 1935 зачав виходити у Львові двотижневик "Жінка", видання Союзу Українок. Начальна редакторка Мілена Рудницька, відповідальна редакторка Олена Федак-Шепарович. Багато ілюстрований і добре редагований журнал став зразу дуже популярний в краю й за океаном. Коли польська влада розв'язала Союз Українок, 1 жовтня 1938 року явився двотижневик "Громадянка", видавництво нової політичної жіночої організації "Дружина Княгині Ольги" Але 1 січня 1939 року коли Союз Українок реактивовано знову привернено видавання двотижневика "Жінка"

Союз Українок видавав теж популярний журнал "Українка".

МАРКО ВОВЧОК

(Продовження Сторони 4-ої)

ми описами кріпацького пекла, вона прямує до великої ідеї повалення зненавидженої інституції кріпацтва. І в тому саме велика ідейна стійкість її оповідань. А сердечне тепло якими нав'язні мистецькі малюнки недолі, надають їм вічної свіжості й чару. Дуже гарно схарактеризував літературну творчість Марка Вовчка — Федькович. "Як нема — казав він — у нас сонця, як Тарас, нема місяця, як Квітка (Основащенко), так нема зіроньки, як Марковичка"

Жінка високої освіти й незвичайного таланту, Марко Вовчок, померла 10 серпня, 1907 року, на хуторі коло села Нальчика на Кавказі, й там похована

кратичних держав світа. Світи не були заступлені.

Від Українського Продукційного Відділу Ам. Чер. Хреста в Нью Йорку були дві делегатки, Катер. Джорджія і Оля Задорецька.

На питання української делегації, чи А. Ч. Хрест міг би дати яку поміч українським скитальцям на вигнання, була відповідь та одночасно порада, що в тій справі повинні скитальці відноситись до Міжнародного Чер. Хреста, якого осідок є в Женеві, Швейцарія. Міжнар. Ч. Хрест, сказано далі, дає допомогу всім людям без різниці походження, хто лише такої помочі потребує і за нею туди звернеться. Українські табори на скитальщині повинні віднести до Міжнар. Чер. Хреста через свої таборові комітети, подаючи число потребуючих помочі людей, окремо жінок, дітей і мужчин. Треба списати точно всі запотребовання в одежі, обуві, харчах, медикаментах і т.п. та подати це разом з відповідною петицією прямо на адресу Головної Квартири Міжнар. Чер. Хреста в Женеві. Після провірення такої петиції, Міжнар. Чер. Хрест вишле потрібну поміч на руки згаданих комітетів які беруть на себе повну відповідальність за справедливе розподілювання цієї помочі між людьми. Можна такі петиції вносити й до квартири Амер. Чер. Хреста, що знаходяться на територіях чужих країв на т. зв. американських зонах.

Знов тим, хто бажає посилати з Америки поміч потерпілим людям на вигнання, головно в добрих харчах, Амер. Ч. Хрест поручає безпрофітову устанovu під скороченою назвою К.А.Р.Е., 50 Брод стріт, Нью Йорк 4, Н. Й., яка є під контролею американського уряду і висилає пакунки з першорядними харчами, 49 фунтів за 15 дол., без всяких інших доплат ще й з повною запорукою за доручення або звернення грошей. Згадана фірма висилає харчі до всіх європейських країв крім Росії й тих, що є під її контролею. Цей харч має в собі 40 тисяч калорій, що вистарчає для кількох людей на прожиток на два до три тижні.

У зв'язку з допомогою яку дає Міжн. Чер. Хрест, представлено цифрами, як ця гуманітарна акція виглядає в різних краях Європи де вратовано від смерті десятки мільонів голодних, голих, босих і хворих людей.

На цій Конвенції була також мова про те, як Амер. Чер. Хр. має тепер 53 тисячі своїх постійних робітників в краю і за границею, а потрібно ще раз стільки до обслуги своїх во-яків по різних шпиталях і са-

ДРАМАТИЧНИЙ ГУРТОК ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ заснований у Філадельфії в березні 1942 року (Знімка з березня, 1946 року)

Перший ряд згори з ліва: Василь Костюк, Василь Василюк, Антін Токарчик, Іван Гринчишин, Іван Крамар, Петро Моклюк, касієр, Олекса Зайшлий.

Другий ряд: Іван Букайло, Ева Карпак, Марія Лучишин, Анна Злупко, Настя Вовчата, Ольга Гринчишин, Катря Злупко, Зоня Паньків, Марія Білінська.

Третій ряд: Катря Семен, Марія Мелько, Катря Яцик, Іван Кіценюк, голова, Катря Ярош, секретарка, Дмитро Пасічник, режисер, Стефа Терлецька, Марія Зінь.

Четвертий ряд: Семен Личак, Михайло Сенич, Іван Білінський, Іван Сениця.

ПОШУКУВАННЯ

Олімпія Хойнацька шукає свою сестру **Анну Норд**, владительку готелю в Ютіка, Н. Й. Анна Норд з дому **Сенега**, з села Татарінова, пов. Рудки. має тепер до 60 років. З нею перебувала в Америці її молодша сестра **Софія Сенега**. Проситься адресувати:

Olimpia Chojnacka, D. P. Camp Lager-Landek, Tirol, Austria.

Гриник Корнило, син Михайла з села Поплавник коло Рогатина, шукає свого вуйка **Василя Грибик**, син Тимка, що виїхав до Америки в 1911 році, або його сина **Богдана**, або **Івана Грибик**, син Петра, жонатий з Чемеринською. Адресувати:

наторіях та обслуги їхніх родин, а також несення помочі людям в таких несподіваних випадках як повінь, вогонь і т.п. Закликувано жіноцтво, щоб старші жінки старались заохочувати молодих дівчат і хлопців як охотників до праці для Амер. Чер. Хреста.

сувати:

Kornylō Hrybyk, Traunstein, Bavaria, Germany, U.S.A. zone UNRRA Camp "Kriegslazaret" Block V.

MICHAEL DARMOPRAY

Real Estate Insurance
NOTARY PUBLIC

Telephone: MARket 3151

809 North Franklin Street
PHILADELPHIA, PA.

Phone: POPlar 5300

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ІВАН ГАСИН

Широко знаний український
ПОГРЕБНИК

Совісна і чесна обслуга здобула
для нас ряди нових приятелів
Бідним родинам обслуги не
відмовляється

КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНО

HASYN FUNERAL HOME

2241 N. Broad St. Philadelphia 32, I
STE. 1418—STE. 1234

